

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 4Csp/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717208925
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing., Mgr. Martin Bekeš
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5717208925.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin, v konaní pred sudcom Ing. Mgr. Martinom Bekešom, v spore žalobkyne: V. Z., S.. XX.XX.XXXX, N. M. F.. Z. XX, W., zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OPOS, IČO: 51 147 688, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o neplatnosť právneho úkonu, ochranu práv spotrebiteľa, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplakov a o neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy č. 609001571, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v bode 2/ z a m i e t a.
- II. Súd žalobu v bode 3/ z a m i e t a.
- III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 14.06.2017 domáhala určenia, že spotrebiteľská zmluva č. 609001571 zo dňa 13.6.2014 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Ďalej sa domáhala určenia, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. 609001571 zo dňa 13.6.2014 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná žiadala aj uložiť žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 528,- eur zo zmluvy č. 609001571 zo dňa 13.6.2014. V poslednom rade sa žalovaná domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa Rozhodcovskej zmluvy zo zmluvy č. 609001571 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, a to až do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť rozhodcovskej zmluvy.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že právne úkony žalovaného pri uzavieraní zmluvy spôsobili vady v zmluve, ktoré spôsobujú absolútnu neplatnosť zmluvy. Právne úkony žalovaného boli neurčité a nezrozumiteľné. Žalobkyňa nemala nikdy vôľu uzavrieť takú zmluvu, ktorej dôsledkom malo byť nezákonné postihnutie jej majetku a vlastníctva. Dôvod absolútnej neplatnosti je i nedostatok vážnosti podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Zmluva je vadná pre nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, bola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok, v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom a tak je neplatná od počiatku. Vo veciach ochrany spotrebiteľa súd musí z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole a zistiť či zmluva je spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné podmienky a nekalé podmienky. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom a revolvingovom úvere č. 609001571 zo dňa 13.6.2014 podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorých žalovaný poskytol úver vo výške 600,- eur. V danej právnej veci bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá spotrebiteľská zmluva. Podľa žalobkyne je hrubo nemorálne uzatvárať so spotrebiteľom zmluvu o úvere na živnosť, keď nie je úver poskytnutý na

podnikanie, podnikateľské účely a iné živnostenské účely. Rozhodcovská zmluva bola podpísaná v jeden deň ako zmluva o úvere dňa 13.6.2014, ktorú nemohla ovplyvniť v čase podpisu zmluvy, bola vopred pripravená, predtlačené formulárová. Žalovaný postupoval voči žalobkyni bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva neobsahuje údaj o výške RPMN. Žalobkyňa tiež namieta administratívny poplatok, ktorý je podľa nej veľmi užerný poplatok, v rozpore s dobrými mravmi. Navyše na stránke Min. spravodlivosti SR sa nachádza rozhodnutie nemeckého súdu o tom, že administratívny poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je neprijateľný. Takýto poplatok predstavuje 2/3-iny z predmetného poplatku. Žalobca neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, a preto je podľa § 53 ods. 1 Obč. zákonníka neprijateľný. Navyše je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný vystavil žalobkyňu hrubo nemorálnych a zneužívajúcich zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Podľa §9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v §11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o revolvingovom úvere uvádza len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje istina a akú časť úrok počet takto určených splátok. Nepostačuje, že akú časť zo splátky predstavuje istina a akú časť úrok, nakoľko uvedená listina nie je podpísaná dlžníkom ani dodávateľom, pričom zákon jasne ustanovuje, že tieto skutočnosti musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa teda žiada vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa žalovaný obohatil, keďže spotrebiteľská zmluva neobsahovala zákonné náležitosti. Výška úveru poskytnutého žalobkyni bola 600,- eur. Žalobkyňa zaplatila celkom 1.128,- eur, bezdôvodné obohatenie teda predstavuje sumu 528,- eur (1.128,- eur - 600,- eur).

3. Súd na pojednávaní dňa 20.12.2021 konal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne, splnomocneného zástupcu žalobkyne, žalovaného a jeho právneho zástupcu. Žalobkyňa ospravedlnila svoju neprítomnosť prostredníctvom splnomocneného Občianskeho združenia OPOS a zároveň súhlasila s pojednávaním v neprítomnosti. Zároveň v ospravedlnení uviedla, že finančné prostriedky potrebovala na osobnú potrebu a jej situáciu, že je živnostníčkou žalovaný zneužil na to, aby jej poskytol iný druh úveru ako požadovala v žiadosti. Žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril svojím podaním doručeným súdu dňa 12.07.2017, v ktorom okrem iného uviedol, že žalobkyňa v zmluve uviedla svoje obchodné meno, identifikačné číslo, miesto podnikania a tieto údaje uviedla v prvom oddieli uzavretej zmluvy, ktorá sa týkala identifikačných údajov dlžníka. Svoje osobné údaje uviedla až v treťom oddieli predmetnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené je dôvodné sa domnievať, že žalobkyňa podľa chronológie identifikačných údajov uzatvárala zmluvu prioritne ako podnikateľ. Žalovaný v tejto súvislosti dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn.: 7CoE/3/2017-53 zo dňa 19.04.2017, ktorým súd vec posúdil vyššie uvedeným spôsobom a rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie zrušil. Žalovaný má za to, že sa dodatočne nemožno dovoliavať inej kvalifikácie právnej povahy zmluvy, keďže jej uzavretie v uvedenej forme (zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka) sama svojím konaním žalobkyňa vyvolala a iniciovala. Žalovaný uzaviera zmluvy o spotrebiteľských úveroch aj s osobami, ktoré sú živnostníkmi, ak na začiatku kontraktačného procesu prejavia túto vôľu, t. j. nekonajú v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Konanie žalobkyne v žiadnom prípade nemôže byť na ujmu žalovaného, pretože v opačnom prípade by platil extenzívny výklad ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka „Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti.“, t. j. za spotrebiteľa by sa považovala každá fyzická osoba, čo je v rozpore s účelom právnej úpravy ochrany spotrebiteľa. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal aj na Rozsudok Najvyššieho súdu Spolkovej republiky Nemecko zo dňa 22.12.2004, sp. zn.: VIII ZR 91/04 podľa ktorého: „Ak spotrebiteľ

predstiera, že je podnikateľom, napr. preto, že inak by druhá strana spotrebiteľskú zmluvu neuzatvorila je potrebné takýto záväzok posudzovať ako obchod a nie ako spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko je treba chrániť dobrú vieru dodávateľa a dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva.“ Žalovaný má za to, že princíp contra proferentem upravený v ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka je nevhodné aplikovať na daný prípad. Občiansky zákonník v tomto prípade vychádza z predpokladu, že väčšinu spotrebiteľských zmlúv vopred pripravuje dodávateľ a spotrebiteľ má možnosť danú zmluvu iba prijať s minimálnym dosahom na obsah zmluvy. Účelom tohto ustanovenia je ochrana tzv. slabšieho postavenia spotrebiteľa pre prípad, ak dodávateľ zahrnie do zmluvy nejasné, nejednoznačné alebo dvojzmyselné termíny, mali by sa vykladať v prospech spotrebiteľa. Výkladovým princípom contra proferentem, ako princípom všeobecne platným argumentuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky zo dňa 19.08.2008, sp. zn.: I ÚS 243/07-25 „Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy vložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad a následne v zlej viere zneužiť mnohznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej strany.“ V prípade, ak tvorca zmluvy argumentuje neurčitým ustanovením, ktoré sám v zmluve naformuloval, mal by podľa uvedeného rozhodnutia „sám preukázať, že nekoná v zlej viere a že medzi stranami bol skutočne konsenzus na tvorcom zmluvy tvrdenom význame, a nie naopak, tak ako to ustálili všeobecné súdy.“ Žalovaný má za to, že je to žalobkyňa, kto do zmluvy vložil rozporné údaje a tie by sa nemali vykladať v neprospech žalovaného. V prípade postavenia žalovaného je treba akcentovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval. Argumentácia žalovaného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že toto postavenie mala. Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu; per analogiam zamestnancom), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva. Žalovaný má za to, že právnu úpravu ochrany spotrebiteľa nie je možné bezvýnimčne aplikovať na všetky prípady, kde spolukontrahentom je fyzická osoba. Uvedeným spôsobom by došlo k absolútnemu vylúčeniu aplikácie ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, t. j. zmluvy o úvere. Žalovaný má ďalej za to, že ako poskytovateľ úveru dodržal úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, či všeobecnej zásady dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Žalovaný zdôrazňuje, že žalobkyňa nemá právne postavenie spotrebiteľa, pretože nenapĺňa definíciu spotrebiteľa v zmysle ust. § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Na podporu svojich tvrdení žalovaný uvádza rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 8C/22/2011 ako aj rozhodnutie Okresného súdu v Bratislave IV, sp. zn. 4C/26/2011. Žalovaný má za to, že sa dodatočne nemožno dovoliavať inej kvalifikácie právnej povahy zmluvy, keďže jej uzavretie v uvedenej forme (zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka) sama svojím konaním žalobkyňa vyvolala a iniciovala. Žalovaný má za to, že uzavretie zmluvy (vo všetkých prípadoch) ako samostatný právny úkon spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 37 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a taktiež náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Prítomnosť neprijateľnej podmienky nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy, ale len jednotlivú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca sa preto nemôže domáhať absolútnej neplatnosti zmluvy.

6. Dňa 28.11.2018 bol súdu doručený návrh žalobkyne z ktorého obsahu vyplynulo, že ide o čiastočné späťvzatie, ktorým berie späť žalobu v časti zdržania sa rozhodcovskej zmluvy č. 609001571, do právoplatného skončenia vo veci samej o neplatnosť rozhodcovskej zmluvy.

7. Zo zmluvy označenej ako zmluva o úvere č. 609001571 zo dňa 03.06.2014 (v žalobe nesprávne uvedený deň 13.06.2014) vyplýva, že túto zmluvu uzatvorili strany sporu, a to žalovaný v postavení veriteľa a žalobkyňa ako dlžník. Žalobkyňa ako dlžník je označená obchodným menom: V. Z., s uvedeným IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXX, s uvedeným miesta podnikania: J. Z. XXXX/XX, číslom živnostenskej registrácie: XXX-XXXXX zapísaný v Živnostenskom registri OÚ Martin. Obsahom záväzku žalovaného ako veriteľa bolo poskytnúť v prospech žalobkyne úver vo výške 600,- eur. Žalobkyňa mala vrátiť sumu vo výške 600 eur, ďalej poplatok vo výške 528,- eur, celkovo teda mala zaplatiť 1.128,- eur a to v 12-tich mesačných splátkach po 94,- eur počnúc dňom 13.07.2014. RPMN uvedená nebola. V zmluve je ďalej uvedené, že dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytované na výkon povolania. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania úveru.

8. Podľa bodu 15. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.

9. Na pojednávaní dňa 21.10.2019 žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe po čiastočnom späťvzati. Uviedla, že predmetný úver, ktorý si vzala od žalovaného, nebol určite použitý na jej podnikateľské aktivity. Tieto peňažné prostriedky použila na domácnosť. V tom čase mala reštauráciu a tie finančné prostriedky, ktoré si brala od žalovaného jej žiadnym spôsobom nemohli pomôcť pri chode tejto prevádzky, keďže sa jednalo len o sumu 600,- eur. Splnomocnenkyňa žalobkyne poukázala na vyjadrenia žalovaného, z ktorých je zrejmé, že tento sám má vedomosť, že úver, ktorý si žalobkyňa od neho brala, je úverom spotrebiteľským. Toto uvádza vo vlastnom vyjadrení, preto navrhla, aby súd predmetný úver tak ako uviedli, pokladal za úver spotrebiteľský. Zároveň v rozsahu, v akom žalobkyňa zobrala návrh späť, žiadali konanie zastaviť.

10. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 21.10.2019, č. k. 4Csp/17/2017-62, tak, že žalobu v bode 1/ zamietol (I. výrok). Ďalej určil, že úver zo zmluvy o úvere č. 609001571 zo dňa 13.06.2014 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov (II. výrok). Žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 528,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (III. výrok). V časti zdržania sa rozhodcovskej zmluvy zo dňa 03.06.2017 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným súd konanie zastavil (IV. výrok). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (V. výrok). Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere č. 609001571 s tým, že vyhodnotil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú. Súd žalobu žalobkyne v časti určenia neplatnosti zmluvy o úvere zamietol z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti ako aj nedostatku vážnosti vôle a rozpor s dobrými mravmi, ktoré považoval za nedostatočné preukázané. Nakoľko súd zmluvu považoval za spotrebiteľskú zisťoval, či spĺňa všetky povinné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Po jej preskúmaní zistil, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), k) a j) zákona č. 129/2010 Z.z., a to konečnú splatnosť úveru, úrokovú sadzbu úveru, výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov. Vzhľadom k uvedenému súd v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. určil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko žalobkyňa mala v zmysle zmluvy zaplatiť iba sumu 600,- eur (istinu) a zaplatila celkom 1.128,- eur, je plnenie v sume 528,- eur, ktoré žalovaný vyžadoval a aj prijal, plnením bez právneho dôvodu, teda bezdôvodné obohatenie a preto súd návrhu žalobkyne v časti vydania bezdôvodného obohatenia vyhovel.

11. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 24.07.2020, č. k. 8CoCsp/21/2020-109, rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III. a V. zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie žalovaného proti výroku I. rozsudku okresného súdu odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Odvolací súd uviedol, že v prejednávanej veci bola zásadnou otázkou, či predmetná zmluva o úvere, ktorú uzatvorila žalobkyňa so žalovaným má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Zo záverov odvolacieho súdu vyplynulo, že pri opätovnom rozhodovaní súd prvej inštancie má zohľadniť všetky rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré objektívne vyplývajú zo spisu, nakoľko súd prvej inštancie vychádzal len z nepodložených tvrdení žalobkyne o tom, že nemala záujem uzatvoriť zmluvu ako podnikateľka bez toho, aby sa zaoberal existenciou a posúdením skutočností, ktoré by potvrdzovali tieto vyjadrenia žalobkyne. Potom aj jeho záver o tom, že predmetná zmluva o úvere má spotrebiteľský charakter, nezodpovedá skutkovým zisteniam. Je nutné, aby sa okresný súd najskôr dôsledne zaoberal vyhodnotením spotrebiteľského charakteru predmetnej zmluvy, najmä ako už bolo konštatované odvolacím súdom z hľadiska preskúmania a posúdenia obsahu predmetnej zmluvy a označenia žalobkyne v tejto zmluve ako aj okolnosťami, za ktorých tak došlo. Až po preskúmaní a vyhodnení týchto skutočností, v prípade konštatovania spotrebiteľského charakteru predmetného záväzkovo-právneho vzťahu sa možno zaoberať splnením ďalších zákonných náležitostí tejto zmluvy.

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“), tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 261 ods. 1 ObchZ, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) ObchZ, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zmluvy o úvere (§ 497 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zasielateľskej zmluvy (§ 601 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zmluvy o inkase (§ 692 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>), zmluvy o bežnom účte (§ 708 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20211228>>),

Podľa § 497 ObchZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie: a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Súd opätovne preskúmal zmluvu o úvere zo dňa 03.06.2014 uzavretú medzi stranami sporu. Zo zmluvy mal súd preukázané, že ako dlžník je v nej žalobkyňa jednoznačne označená ako podnikateľka (živnostníčka) s uvedením obchodného mena, IČO, miesta podnikania, čísla registrácie zapísaným v živnostenskom registri. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci svojej obchodnej činnosti. Je nepochybné, že zmluva obsahuje aj údaje žalobkyne (číslo OP a rodné číslo), avšak tieto údaje sa nenachádzajú v časti zmluvy, ktorá označuje a identifikuje dlžníka ako stranu zmluvného vzťahu, preto nie je možné z týchto údajov vychádzať a dané údaje možno pokladať len za doplnkové údaje. Na základe tejto časti zmluvy nie je možné vyhodnotiť vzťah medzi zmluvnými stranami ako spotrebiteľský a na uzatvorenú zmluvu nazerať ako na zmluvu spotrebiteľskú. Žalobkyňa podpisom zmluvy potvrdila, že sa s ňou oboznámila a súhlasí s obsahom uvedenej zmluvy, čiže musela byť uzročená a vedomá si, že v danom zmluvnom vzťahu vystupuje ako podnikateľka a úver poskytnutý na základe takto uzatvorenej zmluvy je úverom poskytnutým na podnikateľské účely. Uvedené potvrdzuje aj ňou osobitne podpísané vyhlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. V prípade nesúhlasu s v zmluve uvedenými skutočnosťami označujúcimi dlžníka ako aj ďalšími podmienkami zmluvy, mala žalobkyňa možnosť uvedenú zmluvu nepodpísať, čo však neurobila. Naviac samotná žalobkyňa na pojednávaní sama potvrdila, že v uvedenom období bola podnikateľkou prevádzkujúcou reštauráciu a skutočnosť, že úver nebol použitý na jej podnikateľské aktivity žiadnym spôsobom súdu nepreukázala, preto uvedené tvrdenia žalobkyne zostali len v rovine jej tvrdenia. Tiež nepreukázala, že poskytnuté peňažné prostriedky použila na domácnosť, resp. na iné súkromné účely a úver si zobrala ako spotrebiteľka. Vzhľadom k uvedenému súd predmetnú zmluvu

posúdil ako zmluvu, ktorá je uzatvorená medzi stranami podľa ustanovení Obchodného zákonníka (§ 261 ObchZ), s tým, že takto uzatvorený zmluvný vzťah je vzťahom obchodnoprávnym. Na zmluvu tak nie je možné nazerať ako zmluvu spotrebiteľskú, tzn. že nie je možné použiť ustanovenia o ochrane spotrebiteľa v Občianskom zákonníku a úver poskytnutý na základe tejto zmluvy nespadá pod právnu úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. Pretože zmluvu súd posúdil ako zmluvu, na ktorú sa nevzťahujú ustanovenia o spotrebiteľskom úvere a teda nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy, jej náležitosti nie je možné skúmať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 cit. zákona) a na základe tohto zákona nie je možné potom vyhodnotiť, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková. Z uvedeného potom vyplýva, že nie je možné zaujať stanovisko, že zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 528,- eur, keď žalobkyňa plnila na základe zmluvne dohodnutých podmienok.

15. Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom súd žalobu v bode 2 žaloby, t.j. v časti, ktorou sa domáhala určenia, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. 609001571 je bezúročný a bez poplatkov ako aj v bode 3 žaloby, t.j. v časti, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 609001571 vo výške 528,- eur zamietol.

16. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Martin.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).